VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Laikraksts iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN, 1989. gada 13. aprilī

Nr. 14 (485) Cena 1 kap.

Mēs un apkārtējā vide

Ekoloģiskās situācijas uzlabošanai

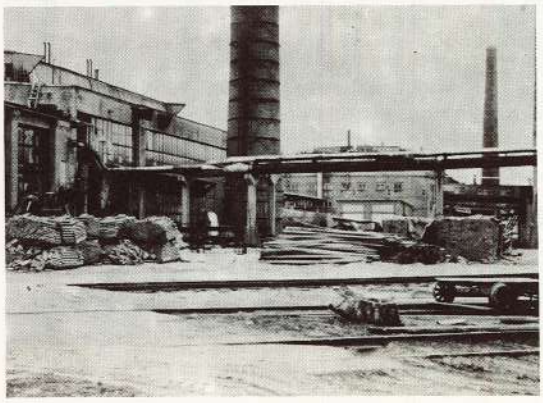

Attēlā redzamajam dūmenim šogad pievienosies otrs. Tas sniegsies 90 m augstumā un būs no dzelzsbetona, ar ķieģeļu iekšējo oderējumu. Darbu veic Tallinas dzelzsbetona celtniecības tresta speciālisti. Ar slīdošo veidņu palīdzību dūmenis drīzumā sāks augt augumā.

Sakarā ar katlu mājas rekonstrukciju un jaudu palielināšanu jaunais dūmenis ir vajadzīgs lielākai vilkmei. Bez tam šis ir viens no ekoloģiskās situācijas uzlabošanas pasākumiem: tā kā izplūdes gāzes, to skaitā arī sēra dioksids, kliedēsies lielākā augstumā, — mazināsies to kaitīgā ietekme uz apkārtējo vidi.

ANDA KAIMIŅA foto

Labākais savā profesijā

Ķīmiskās rūpniecības ministrijas kolēģija un Ķīmiskās un naftas ķīmiskās rūpniecības strādnieku arodbiedrības CK prezidijs, izskatot sociālistiskās sacensības rezultātus starp ķīmiskās rūpniecības uzņēmumu un organizāciju strādniekiem, inženiertehniskajiem darbiniekiem, cehu, maiņu, brigāžu, iecirkņu un nodaļu kolektīviem par 1988. gadu, atzina par uzvarētājām un piešķīra nosaukumu «Labākais profesijā» spolētājai VELTAI LOGINAI un audējai ASTRAI PAEGLEI, piešķirot Ķīmiskās rūpniecības ministrijas un Arodbiedrības CK Goda diplomu un naudas prēmiju 100 rubļu apmērā.

Strādnieku sapulcē

Plāns un kolektīva kopatbildība

Otrā ceha trešās maiņas operatorus satrauc daudzi un dažādi jautājumi. Tie jau laikus tika nodoti ceha administrācijai, kas arī gādāja, lai strādājošie sapulcē saņemtu atbildes.

Par pāreju uz jauno darba apmaksu un tarifa likmēm stāstīja darba un darbalgas daļas priekšniece **Alvīna Sidorova.** Viņa paskaidroja, kā veidojas darba algas fonds, taču operatorus satrauca šīs lietas praktiskā puse: cik ražīgi iespējams strādāt ar vecu iekārtu un 1. ceha ražotajām ne vienmēr kvalitatīvajām stikla lodītēm. Tika uzdots jautājums, kā esot ar «liekajiem» kalpotājiem. Uz to **Alvīna Sidorova** atbildēja, ka šī lieta ir sarežģītāka, nekā pirmajā mirklī šķiet.

Operators **Aigars Vējkrīgers** interesējās par to, kā tiek stimulēta materiālu ekonomija: — Maiņas laikā es savācu trīs spaiņus eļļotāja, taču neesmu ieinteresēts to darīt. Bet par šo ekonomiju kāds taču kaut kur saņem prēmiju?

Ceha priekšnieks **Andrejs Grasis** paskaidroja, ka par materiālu ekonomiju prēmijas vairs netiek paredzētas.

Elektrokrāšņu nodaļas priekšniece **Elza Pakalne** runāja par operatoru jaunās darba samaksas variantiem, normu pārskatīšanas nepieciešamību. Operatori iebilda, ka ir daudzas zonas, kur praktiski normu nav, tās iegūst, norakstot divu krāšņu normu uz vienu, ka katrs strādā tikai sev un maiņas intereses atstāj otrajā plāksnē. Vispirms ir jārada darbam labvēlīgi apstākļi. Kolektīvā atbildība par darba galarezultātu nav taisnīga — līdzko maiņas plāna nav, arī tiem, kuri produkciju saražojuši pietiekamā apjomā, lai varētu saņemt pilnu prēmiju, to samazina par 20 procentiem.

— Vienalga, — teica operators **Leonīds Vavenko,** — vai agregāts ir remontā, vai dīkstāve citu objektīvu iemeslu dēļ, plānam galarezultātā ir jābūt, un mums jāraujas vai pušu, lai līdz mēneša beigām plānotais tiktu sasniegts.

Izskanēja arī jautājums, kālab mums jāpāriet uz šīm jaunajām tarifa likmēm un algām, ja pašlaik rūpnīcai ar naudu tik nabadzīgi.

Elza Pakalne: — Visa valsts pāriet uz jaunajām tarifa likmēm, un, palikdami pie iepriekšējām, mēs būsim tikai zaudētāji.

Alvīna Sidorova: — Visi pāriet, un arī mūs spiež to darīt...

Tika sniegtas atbildes uz jautājumiem, kāda ir kadru mainība cehā, kā pieaugusi operatoru darba alga uz trīskrāšņu zonas, kā proporcionāli pieaudzis darba ražīgums, kādi palīgstrādnieki būtu atbrīvojami štatu samazināšanas nolūkā.

Elza Pakalne: — Nupat bija 4. maiņas operatoru vēstule redakcijai par to, ka nav vajadzīgs maiņā instruktors. Es nesaku, ka nav vajadzīgs. Piekrītu, instruktora pienākums nav tikai piena talonu izdalīšana. Un tādēļ mums visiem kopā

(Nobeigums 2. lpp.)

HRONIKA

Rūpnīcas kopmitnēs darbojas kooperatīvs «Rūķis». No pirmdienas tas uzsāks darbu rūpnīcā. Bijušā avīžu kioska telpās austuves cehā pirmdienās un otrdienās no pl. 9.00 līdz 15.00 strādās pulksteņmeistars. Pārējā laikā viņš strādās Revolūcijas ielā 18a. Tiks pieņemti labošanā jebkuras markas pulksteņi (tai skaitā arī elektroniskie), tiks veikta barošanas elementu nomaiņa. Jāpiezīmē, ka kooperatīvs samaksu par darbu ņems pēc valsts cenrāža izcenojumiem.

Kooperatīva biedri veic arī visu marku televizoru remontu mājās, decimetru bloku un PAL (krāsu dekodera) bloku uzstādīšanu. Par to jūs varat vienoties katru dienu no pl. 9.00 līdz 12.00 pa telefonu 24934.

●

Pagājušajā nedēļā notika Valmieras rajona žēlsirdības fonda dibināšanas konference. No mūsu rūpnīcas konferences darbā piedalījās šķeterētāja **Tamāra Skrīna.** Rajona žēlsirdības fonda valdē tika ievēlēti 11 cilvēki.

VAI KULTŪRAI PIEMĒROJAMS PĀRPALIKUMA PRINCIPS?

Aizvadīta savāda, neparasta ziema, kad sporta sacensības bija jāorganizē bez sniega, ziemas sporta un atpūtas svētki jāatliek uz nākamo gadu. Neierasts un trauksmains laiks, kad juristi, ekonomisti un politiķi pulcēja pilnas zāles, bet atpūtas vakari bija jāatliek dalībnieku trūkuma dēļ. Pat uz Rīgas teātru izrādēm nodrošināt pilnu autobusu skatītāju ir jau problēma. Revolucionārs laiks. Pilns spriedzes un neatbildētu jautājumu. Kad vajag steigties lēnām, vajag apdomāt vārdu un rīcību. Kad kultūru vairs nevar nošķirt no politikas un revolucionāras tautas vērtība meklējama tās kultūrā, estētikā, gadsimtos un gēnos saglabātajā latviskajā garā, latviešu tautas dziesmā.

Izvēles laiks, kad Latvijas valsts prezidents aicina visus kultūras ceļā. Un mēs dibinām visu republikā dzīvojošo tautu kultūras biedrības, paveram ceļu visām valodām, pastiepjam roku ekonomiskajiem, politiskajiem un kultūras sakariem pāri robežām un aizspriedumiem. Tauta uz draudiem, nievām un spiedienu no augšas, tā sauktās «trešās Romas», atbild ar dziesmu, ar darbu, ar nebijušu solidaritāti. Vai nebūtu laiks mūsu rūpnīcas 1020 gaišajiem krievu tautības pārstāvjiem parādīt iniciatīvu un nodibināt Valmierā krievu kultūras biedrības nodaļu, sākt apjaust savas tautas un citu tautu kultūras vērtību eksistenci? Vācu nodaļa Valmierā jau ir. Kāpēc vācināties un slēpt sveci zem pūra? Kodolam varētu noderēt krievu liriskās dziesmas ansamblis «Nadežda», kas šopavasar aktīvi piedalīsies rajona un republikas kultūras dzīvē. Biedrības pulcēšanās vietai, izstāžu un interesanto tikšanos vietai varētu noderēt mūsu kopmītņu lasītava, sarkanais stūritis. Protams, rajona mēroga pasākumiem telpa būtu jāīrē. Ari vadītājus iniciatīvas grupai nebūtu grūti atrast, minēšu tikai dažus: Vladimirs Višņakovs, Valentina Mucina, Jurijs Ovsjanņikovs, Genādijs Krajevs, Anna Ādamsone, Mihails Dobrovolskis..., visus nenosaukt! Padomājiet, atbalsts un padoms no rūpnīcas vadības, no tautfrontiešiem netiks liegts!

Rūpnīcas folkloras ansamblis «Daina» aizvadītajā gadā ir piedalījies gandrīz visos sabiedriski politiskajos notikumos Valmierā, rajonā, republikā. Godam var teikt, ka tas bijis dziesmotās revolūcijas avangardā. 17. aprīlī «Daina» kopā ar klubu «Sarkanā Valmiera» dosies ieskandināt latviešu tautas dziesmu Čehoslovakijā.

Labi paveicies ir kinoamatieru studijai «Kristins», kas rajona un zonas skatē pārliecinoši izvirzījās vadošajā vietā, risinot filmās aktuālas problēmas, veidojot, par spīti visām tehniskajām grūtībām, savu rokrakstu. Aprīlī rūpnīcas kinoamatieri pēc cehu kolektīvu pieprasījuma un savstarpējās vienošanās demonstrēs jaunveidotās filmas, piedalīsies republikāniskajā skatē.

Krievu dziesmas ansambļa «Nadežda» sastāvs papildinājies ar jaunām dziedātājām. Pašlaik tiek gatavota jauna koncertprogramma. Ansambli vada Valmieras mūzikas skolas audzēkne **Olga Savicka.**

25. februārī ansamblis sniedza koncertu Burtnieku padomju saimniecības darba veterānu vakarā. Saimniecības kolektīva vārdā bibliotekāre **Aida Senkāne** atsūtījusi «Nadeždai» pateicību un novēl viņām laimi, veselību un veiksmi turpmākajās koncertu gaitās.

Sodien vairs nav deju orķestra, jo bijušā «Vitrium» dalībnieki veselu gadu žonglēja starp diviem saimniekiem — VSSR un SCO, viesmīlīgi izmantoja mūsu mēģinājumu telpas, par VSSR līdzekļiem iegādājās nepieciešamo aparatūru, bet paldies par to ar trim, četrām spēlēm gadā aizmirsa pateikt. Sobrīd ārkārtīgi talantīgie un neatzītie muzikanti ir beigušī savu darbošanos kopmītņu pagraba telpās un aizgājuši uz SCO, bet rūpnīca gaida atdodam aizdoto aparatūru. Kultūras un masu darba komisija aicina atsaukties un pieteikties mūziķus, dziedātājus jaundibināmajā VSSR lauku kapelā, jo nākošie tautas un folkloras svētki «Baltica-92» jau klauvē pie durvīm. Jūs gaida pastāvīgi koncerti kopā ar pieredzējušo «Dainu»!

Lai arī rit pārbūves ceturtais gads un trešais tautas atmodas pavasaris, kultūrai un izglītībai jopojām tiek piemērots pārpalikuma princips. Ja pāri paliks, 1989. gadā VSSR tiks sporta halle, ja pāri paliks, varēsim bez limītiem nostiprināt paši dbības pulciņu materiālī tehnisko bāzi, ja pāri paliks, varēsim atrast algas jaunu pulciņu vadītājiem. Pašizmaksas pulciņi sevi neattaisno, jo atrodas un atrodas vēl cilvēki, kas grib tikai ņemt. Uzskatu, ka kultūrā izdoto un ieņemto naudu nav ētiski skaitīt, jo kultūra nekad nav bijusi un nevar būt peļņas avots.

Kultūras un masu darba organizēšanai trūkst brīvas saimnieciskās naudas. Arvien mazāk un nevērīgākas lietas varam nopirkt uz pārskaitījumu. Savienībā ražoto kultūrpreču kvalitāte un nespēja kalpot pat garantijas laiku ir unikāla. Kā kopt kultūras tradīcijas, kā veidot jaunas, kā uzņemt viesus, kā pateikties, ja pat grāmatu un kartiņu nevar nopirkt uz pārskaitījumu? Par suvenīru gatavošanu 1990. gadā ir sācis domāt VSSR lietišķās mākslas pulciņš. Vēl ejamo ceļu saskatu caur rūpīcā esošajiem kooperatīviem, kuri varētu gatavot suvenīrus pēc vienošanās rūpnīcas vajadzībām vai iegādāties deficitpreces, piemēram, videoiekārtu, par skaidru naudu. Republikā ir uzņēmumu kooperatīvi, kas pēc vadību savstarpējās vienošanās pat 15 procentus no ieņēmumiem ieskaita uzņēmuma arodbiedribai vai klubam noteiktu masu pasākumu organizēšanai.

Rūpnīcā ir paplašināta bibliotēka, lasītava ar lielu un bagātīgu grāmatu klāstu. Taču lasītāju pamaz, vēl mazāk — organizēto masu pasākumu. Ir laiks vadītājām pārorientēties un saprast, ka Vissavienības kultūras metodisko centru metodiskās izstrādnes Latvijā neder un pat vietējo pieredzes materiālu pārkopēšana ir mazefektīvs un nemoderns piegājiens.

Visā atjaunotnes un pārbūves laikā rūpnīcā vajadzētu pilnīgi atteikties no masu pasākumiem, kuros tiek godināti trīsdesmit, četrdesmit un pāri simtam jubilāru, lai sveikšanas konveijers nepārvērstos par mocībām svētku dalībniekiem un organizētājiem. Katrs cilvēks ir individualitāte, vēlas sevi parādīt, izjust svētkus un tikai viņam teiktus vārdus. Te darbs ir cehu kolektīviem un kultūras darba organizatoriem. Savukārt, viņu darbs veiksies, ja to atbalstīs cehu vadība, visi strādājošie un svētku dalībnieki, ja kultorgam viss nebūs jāprasa kā sev pašam. Mūsu kolektīvā masu aktivitātes organizēšanā un svētku radīšanā vislabākie panākumi ir 4. cehā. Tur līdzdaliģi ir visi un līdzatbildīgi arī visi. Taču medaļas otrā pusē ir kolosāla savrupināšanās un pat 4. ceha strādājošo izdalīšana uz pārējo fona.

Svētki mums katram un visiem būs tik, cik mēs paši tiem gatavosimies, atsauksimies. Revolūcijai ir vajadzīga kultūra. Ekonomikai un politikai — vēl vairāk. Par ražošanas un cilvēku savstarpējo attiecību kultūru nemaz nerunājot. Un atcerēsimies, ka «galds, kas apkāts vienīgi ēšanai, neder svētuma saturēšanai».

MĀRA ĶELDERE,
kultūras un masu darba organizatore

Kā klājas bērnudārzā?

● Jautri ir spēlēties pavasara saulītē.

Diena bija klusa, saulaina, īsti pavasariga un silta. Neapklusināmās bērnu runas un smiekli bija dzirdami gan laukumos, gan grupās. Bērni nesen kā bija paēduši launagu un posās pastaigai. Bērniem ir savas bērnu rūpes, audzinātājām un auklītēm — pieaugušo rūpes. Visi aizņemti ar savām lietām, skumt nav laika. Visus — gan bērnus, gan pieaugušos — vieno īpaša — bērnudārza dzīve. Īpaša tādēļ, ka bērniem šeit ir privilēģijas. Un visi cenšas, lai bērniem labi klātos. Pašlaik, piemēram, 4. rūpnīcas bērnudārza teritorijā izvietoti un tiek piemēroti speciāli žogi paviljonu terasu iekārtošanai.

— Rūpju mums ir daudz, — stāsta vadītāja **Ludmila Voronova,** — pavasaris ir klāt, saulītē laukumos kļuvis redzams, kur jāpiestrādā. Zaļie apstādījumi arī prasa par tiem parūpēties. Līdz šim laikam vēl ap baseinu nav nožogojuma, kaut arī rūpnīcas remontu un mehāniskais cehs apsolījis palīdzēt. Un arī grupās rūpju pietiek.

— Pienācis laiks, — papildina audzinātāja metodiķe **Ludmila Katinasa,** — kad mēs jau varam un mums noteikti ir jāpadomā par estētiku. Ceturto gadu jau saimniekojam šajā korpusā. Tagad jau pilnībā esam iedzīvojušies, iekārtojušies, daudz ko esam savām rokām izdarījuši. Jārūpējas par to, lai bērniem apkārt būtu skaistums. Tādēļ patlaban bērnudārzu pedagoģiskajam personālam ir viens kopējs mērķis: visu telpu un teritorijas estētiskais noformējums.

● Labi klājas 2.a grupas bērniem. Audzinātājas **JADVIGA PETKANE** (attēlā), **MARIJA KAPOCEŅA** un auklite **JANĪNA KISĻAKA** mīl savus mazuļus un rūpējas par to, lai apkārt būtu tīrs, skaists, lai bērni attīstītos. Audzinātājas un auklite šajā grupā ir iemantojušas lielu darba pieredzi.

Pašlaik bērniem notiek kārtējā nodarbība.

Ludmila Voronova: — Gribu atzīmēt, ka dzīvot un strādāt mums tagad kļuvis daudz vienkāršāk. Mēs esam labi apgādāti ar līdzekļiem, visu, kas nepieciešams, varam iegādāties veikalā. Mums ir bijis kosmētiskais remonts, un visas telpas ir labā stāvoklī. Vienīgais, kā dēļ mēs ciešam, tā ir šaurība. Jau ne reizi par to esam runājuši. Bet pagaidām tur neko nevar darīt. Tiesa, ceram, ka nākamajā gadā izdosies atbrīvot vienu jaunāko grupu, lai iekārtotu sporta zāli. Perspektīvā tiek risināts jautājums par to, lai rūpnīcas bērnudārzos pieņemtu tikai rūpnīcas darbinieku bērnus. Un, ja patiešām tas būs iespējams, tad gan mums, gan mūsu bērniem kļūs labāk. Jo mums ir ļoti maza zāle, tā ir ļoti pārslogota. Nemaz nav palīgtelpu, bet saimnieciba aug.

Ludmila Katinasa: — Jā. Mēs ļoti daudz pa šiem gadiem esam iegādājuši. Mums ir stabils kolektīvs, kas ļoti daudz ko bērnudārzam dara savām rokām kopīgi ar vecākiem. Jāteic, ka vecāki daudz palīdz audzinātājām, paldies viņiem par to. Tāpat paldies arī audzinātājām, kuras ar dvēseli attiecas pret darbu, mīl bērnus. Labākā stāvoklī mums ir mazās grupas, tās nav tik saspiestas un arī audzinātājām šeit vieglāk strādāt. Grupas labas, spēcīgas. Gandrīz viss, izņemot pirktās rotaļlietas, pašu gatavots. Piemēram, metodiskajos semināros vienmēr tiek doti praktiski uzdevumi uzskates līdzekļu izgatavošanā. Un mūsu audzinātājām tas labi padodas.

● 1.a grupas mazuļiem arī paveicies. Viņiem ir labas audzinātājas **VERA MALIŠEVA** (lielākā zīmē) un **MARIJA IVANOVA.** Grupa ir interesanti iekārtota, noformēta. Un viss, pateicoties audzinātāju zelta rokām.

Tādā stūrītī bērniem ļoti patīk rotaļāties.

Ludmila Voronova: — Atsauksmes ir labas. Mūsu audzinātāju gatavotie materiāli patīk rajonā, tos pat grib ņemt rajona metodiskais kabinets, kam mēs pretojamies, esam tos gatavojuši tādēļ, lai varētu strādāt ar bērniem.

— Pašlaik, — viņa turpina, — pie mums strādā 24 audzinātājas 12 grupās. Divām no viņām nav speciālās pedagoģiskās izglītības. Pārējās strādā specialitātē. Tā ka kolektīvs ir stiprs. Grūtāk ar auklītēm. Lieta tāda, ka alga viņām ir maza — 97 rubļi. Tagad būs vēl mazāk — 83. Mēs skaitāmies diennakts dārziņš, bet praktiski pa nakti bērni nepaliek. Tādēļ darba un darba algas daļas priekšniece mums paziņoja, ka nakts auklēs turpmāk nebūs. Praktiski gan mēs to varam izdarīt tā, ka noņemam piemaksu, kaut arī četrus gadus tā viņām bija.

Ludmila Katinasa: — Bērni prasa rūpes. Un mēs uzskatām, ka rūpnīca varēja līdzekļus sadalīt tā, lai materiāli ieinteresētu bērnudārzu darbiniekus, ja ir interese par pašiem bērnudārziem.

Ludmila Voronova: — Sāpīgi, ka esam nostādīti tādā grūtā situācijā ar auklītēm. Sākumā solīja iedalīt prēmijas 25 procentu apmērā no algas. Tagad palikuši vairs tikai desmit. Bet kas ir 10 procenti no 83 rubļiem? Kā stimulēt auklīšu grūto darbu?

Jā. Bērni patiešām prasa rūpes. Un ne mazas. Visi zina, ka ar viņiem nav viegli. Vēl vairāk, ja grupā viņu ir ap 30. Bet māmiņas vienmēr ir mierīgas, ja ar bērniem viss kārtībā. Un darbs viņām šķiras, kad bērni ir jautri un veselī. Un arī darbā viņām tad viss kārtībā. Bet varbūt, ja labi apdomā, ir jēga stimulēt bērnudārzu darbinieku veikumu. Gala rezultātā taču iegūs bērni, iegūsim mēs un iegūs rūpnīca.

Bērnudārzā pabija fotogrāfs
ANDIS KAIMIŅŠ
un korespondente
VALENTĪNA MUCIŅA

Marts — septembris. Rūpnīcas spartakiāde

Par pirmajiem rezultātiem

Pagājušās nedēļas piektdienas vakarā 4. vidusskolas sporta zālē finālkomandas noskaidroja vietas 1989. gada rūpnīcas spartakiādes sacensībās volejbolā. Finālā spēlēja 2. ceha 5. maiņas, 4. ceha 2. maiņas, 4. ceha dienas maiņas un 17. ceha komandas. Par pārsteigumu parūpējās 4. ceha 2. maiņas spēlētāji, kas pirmajā spēlē uzvarēja 2. ceha 5. maiņas komandu ar rezultātu 2:1 un arī pārējās spēlēs veiksmīgi cīnījās, gūstot uzvaras ar 2:0 pret 4. ceha dienas maiņu un 17. ceha komandu. Un tā 1989. gada uzvarētāji: **Vladimirs Bespalovs, Valērijs Jeļizarovs, Astrida Circene, Kārlis Siliņš, Artis Līviņš, Andris Sleņģis.**

Otrajā vietā ar divām uzvarām 2:0 pret 4. ceha dienas maiņu un 2:1 pret 17. ceha komandu ierindojās 2. ceha 5. maiņas spēlētāji.

Uzvarot 17. ceha komandu ar 2:1 4. ceha dienas maiņas komanda izvirzījās trešajā vietā, kas arī bija turnīra pārsteigums. Gribas uzteikt arī 17. ceha puišus, kuri brīžiem pat teatralizētā spēlē pašaizliedzīgi cīnījās.

Sestdien sacensības aizsāka trīs sieviešu komandas: administrācijas, 2. ceha dienas maiņas un 4. ceha 1. maiņas komandas. Ar 2:0 uzvarot administrācijas komandu un 2:1 uzvarot 2. ceha dienas maiņas komandu, 4. ceha 1. maiņas komanda izvirzījās 1. vietā. Komandā spēlēja **Genovefa Kukure, Inga Vabule, Elita Ūdre, Inta Neļķe, Ināra Lavrenova** un **Iveta Grūbe** (attēlā).

2. ceha dienas maiņas spēlētājas ar 2:0 uzvarēja administrācijas komandu un ierindojās otrajā vietā. Administrācijas komandai šīs sacensības bija debija, tāpēc jācer, ka nākamajā gadā veiksies labāk.

Tālāk par 5.—6. vietu sacentās 4. ceha 1. maiņas un 2. ceha 4. maiņas vīriešu komandas. Veiksme bija 2. ceha 4. maiņas volejbolistu pusē: 2:1.

7.—8. vietu dalīja administrācijas un 18. ceha komandas. Ar 2:1 uzvarēja administrācijas komanda. Jāpiezīmē, ka, ja šādā sastāvā administrācijas komanda būtu spēlējusi jau turnīra sākumā, tad iespēja ierindoties augstākā vietā būtu lielāka.

Vēl par 9.—10. vietu jāspēlē 2. ceha 3. maiņai un 2. ceha dienas maiņas komandām, jo darba grafiks neļāva šīs spēles izspēlēt.

Kopumā, domāju, turnīrs bija izdevies. Komandas bija disciplinētas, spēļu kalendārs pilnībā tika ievērots.

Aktīvi bija arī līdzjutēji. Pārsteiguma balvu saņēma **Aiva Circene** kā aktīvākā līdzjutēja. Arī **Anita Martinsone,** kā vienmēr, bija klāt savas maiņas puišu spēlēm un darbojās arī ar fotoaparātu. Domāju, 4. ceha dienas maiņas veiksmīgajam startam līdzēja **Astrīdas Aizsilnieces** un pārējo līdzjutēju atbalsts.

Uzvarētājus sveica sacensību galvenais tiesnesis **Ivars Polis,** partijas rūpnīcas komitejas sekretārs **Zigurds Ābele** un rūpnīcas fizkultūras metodiķis **Ivars Siliņš.** Atzinība tika izteikta sacensību galvenajam tiesnesim **Ivaram Polim** un turnīra organizētājiem.

ZAIGA VIATERE,
volejbola sekcijas vadītāja
ANITAS MARTINSONES foto

Piedalīsimies pavasara krosā!

Tas notiks 17. un 18. aprīlī pulksten 10—13 un 15—19. Nākošajā autobusu pieturā aiz VSSR uz pilsētas pusi tiks uzstādīta norāde uz sacensību vietu. Distances garums: sievietēm — 500 vai 1000 m, vīriešiem — 1000 vai 3000 m (pēc izvēles). Ieskaitīti tiks 5 labākie rezultāti (neatkarīgi no dzimuma), vērtēšana notiks pēc krosa punktu tabulas.

Komandām dalībnieku skaits ir neierobežots.

Spēcīgāko dalībnieku skrējiens notiks 18. aprīlī pulksten 18.30.

IVARS SILIŅŠ,
rūpnīcas fizkultūras darba metodiķis

Plāns un kolektīva kopatbildība

(Sākums 1. lpp.)

jāraugās, lai viņš pildītu savus tiešos pienākumus. Tāpat arī ar maiņu atslēdzniekiem. Viņi ir vajadzīgi. Spolētavā nepieciešams ievērot noteiktu temperatūras un mitruma režīmu, jāseko, kā strādā ventilācijas sistēma. Ievērojiet — ir būtiska atšķirība, kādi pienākumi šiem cilvēkiem ir jāveic un kādus viņi veic. Paši no saviem biedriem prasiet — jūs taču esat kolektīvs! Pirmā maiņa, piemēram, par savu **Ansi Zimzu** stāv un krīt un nekādā gadījumā neļaus viņu atbrīvot.

Andrejs Grasis: — Agrāk bija kopīga brigāde, kas rūpējās par ventilācijas darbu mūsu cehā un austuvē. Tā tiks atjaunota.

Elza Pakalne: — Uz štatu samazināšanas rēķina esam atbrīvojuši cehā vecāko meistaru, sociālistiskās sacensības inženieri (tā kā starpcehu sociālistiskā sacensība likvidēta), iekārtu meistaru spolētavā, transportstrādnieku un atslēdznieku.

Un pēdējais no jautājumiem bija par piestrādēm, uz ko atbildi sniedza **Andrejs Grasis,** paskaidrojot, ka ir noteikts stundu skaits gadā, kas jānostrādā, un tādēļ šādas piestrādes ir likumā paredzētas.

Maiņas sapulcē dzirdēto atstāstīja
INESE VINKLERE

INFORMĀCIJA

Rūpnīcas strādājošie, kuri vēlas ārstēt kaulu iocītavu un gremošanas orgānu slimības, var iegādāties ceļazīmes uz profilaktoriju «Līči», Ceļazīmes cena 15,30 rbļ.

●

Rūpnīcas arodkomiteja piedāvā piedalities ekskursijā no 12. līdz 14. maijam pa maršrutu Valmiera — Kauņa — Trakai — Valmiera. Ceļazīme tiek apmaksāta 50 procentu apmērā, t. i. maksā 22 rubļus.

Līdzjūtība

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Laimdotai Preisai,** pavadot tēvu pēdējā gaitā.

Elektrokrāšņu nodaļas 1. maiņas kolektīvs

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас кимикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать. 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 2508